

ADDENDUM BIJ ACTIVITEITENPLAN 21-24 THEATER ARTEMIS

Het zijn rare tijden, ook voor Theater Artemis. De huidige pandemie heeft onze werking flink op zijn kop gezet. Juist wat we altijd het meest vanzelfsprekend vonden, bleek nu opeens onmogelijk. Grote delen van 2020 en 2021 was het niet meer mogelijk ons publiek fysiek te ontmoeten in een theatergebouw. En dat in het jaar dat we ons dertigjarig bestaan vierden. Alles was vreemd, maar tegelijk zijn we ook zo veel mogelijk onszelf gebleven. We bestaan nog. En we zijn nog steeds dat jeugdtheatergezelschap dat de grenzen op zoekt. We zijn producties en projecten blijven maken en ontwikkelen. We zijn ook zo veel mogelijk blijven spelen, al was dat vaak niet meer in het theater. Soms bood een buitenland, waar op dat moment de restricties minder streng waren, onverwacht uitkomst. Op die manier hebben we in 2020 toch nog ruim 15.000 bezoekers kunnen verwelkomen.

We prijzen ons gelukkig met de extra financiële middelen die we hebben gekregen van onze subsidiënten. Zo zijn we niet alleen zelf overeind gebleven, maar hebben we ook verantwoordelijkheid kunnen nemen voor het landschap om ons heen. Deze extra steunmiddelen hebben daarnaast een grote invloed gehad op de wijzigingen in onze activiteiten. We zijn geholpen en gesterkt door de eendracht waarop de sector op deze crisis gereageerd heeft. Maar bovenal zijn we dankbaar dat we allemaal overeind zijn gebleven. In een woud van steeds weer veranderende protocollen hebben we onze weg gevonden. Hierin hebben we gezond verstand en de zorg voor ons team hand in hand laten gaan. We zijn nog steeds creatief. We zijn nog steeds samen.

Op een rare manier kan je zeggen dat we met ons werk onszelf en ons publiek onbewust al aan het voorbereiden waren op deze pandemie. Dat alle zekerheden en wetmatigheden plots overhooplagen, kwam ons eigenlijk wel bekend voor. Was dat niet precies wat we met onze projecten en voorstellingen al ontelbare keren geoefend hadden? “Lessen in vertrouwen aan een wereld in paniek” is de lijfspreuk van onze missie. Dit was het moment om daar de vruchten van te plukken. Net als we van ons publiek vragen, zijn we gewoon blijven zitten. In het vertrouwen dat we vanzelf wel een manier zouden vinden om ons met deze nieuwe omstandigheden te verbinden. We hebben vastgehouden aan onze kernwaarden.

Vanuit de gedachte dat je een Artemis voorstelling alleen live kan ervaren zijn we in de beginmaanden het initiatief Artemis@home gestart. Hierin moedigden we mensen aan om thuis, met de daar beschikbare middelen, hun favoriete Artemis scène na te spelen. Vanaf het moment (Juni 2020) dat we duidelijkheid hadden over de extra steunmiddelen, zijn we snel overgegaan tot het plannen van extra activiteiten. In het kader van de speciale editie van theaterfestival Boulevard initieerden we het project *Social Disdancing*. Op parkeerterreinen van verschillende supermarkten in Den Bosch verhieven we de 1,5 meter motoriek tot danskunst. Begeleid door vier live musici manoeuvreerden argeloze bezoekers hun winkelkarretjes over een iets te krappe dansvloer. Hun pogingen om daarbij de 1,5 meter in acht te blijven nemen, zorgden ervoor dat ze onbewust verbonden raakten in een gezamenlijke choreografie. Verder hebben we Dennis Tiecken en Lotte Boonstra gevraagd om een extra editie te maken van de *Driedaagse*. Ook hebben we de plannen voor ons eigen radiostation *Radio Simetra* naar voren gehaald en hiervoor bij verschillende kunstenaars opdrachten uitgezet. We hebben ter vervanging van afgelaste schoolvoorstellingen een surrealistische techniek workshop ontwikkeld voor diezelfde leerlingen in de gymzaal. Jetse

Batelaan en Keimpe de Jong hebben samen een groep 8 musical ontwikkeld onder de titel *Musical 'De Musical'*. Ook hebben we samen met de partners van PLAN Brabant een Coronanoodfonds voor jonge makers opgericht. We hebben extra geïnvesteerd in vertalingen van onze voorstellingen voor latere internationale bespelingen. En tot slot zijn we uiteindelijk ook meegegaan in het digitaal vertonen van een aantal van onze voorstellingen. *Oorlog* en *De man die alles weet* zijn te zien via PodiumkidsThuis. En op verzoek van het Augenblickmal festival in Berlijn hebben we onze voorstelling (.....) *Een voorstelling die schijnt heeft aan zijn eigen vage titel* omgezet naar een videostream editie. De Nederlandse editie hiervan hebben we als stream aangeboden via Stadsschouwburg Utrecht, Theater Frascati en de Verkadefabriek. En ondertussen voerden we ook nog uit wat er allemaal al wel in onze plannen stond. *Het dier, het dier en het beestje, Het eind van het begin van het einde, Der Unsichtbare Man* en *Lente* kwamen wel tot een première. *Herfst, Winter, Dans is lekker ritmisch bewegen op muziek* en *Der Mann, der alles weiss* uiteindelijk niet. Die liggen klaar voor volgend seizoen.

En dan is er nu de vraag voor het schrijven van een Corona-addendum. Om eerlijk te zijn verward deze vraag ons een beetje. Wij staan helemaal in de startblokken om in het najaar de zalen weer te gaan bespelen en vol vuur de rest van ons kunstenplan uit te gaan voeren. Uiteraard houden we nog rekening met een beperkte bezetting in dit najaar en misschien ook nog wel iets langer. Maar we voelen ons gesterkt door het meest recente advies van de commissie Scholten, waarin zij adviseert om in de prijsafspraken tussen theaters en bespelers al voor dit najaar uit te gaan van een volledige capaciteit. Veel wat we al gespeeld zouden hebben is naar achteren geschoven. De gehele reprise tournee van de *Onzichtbare Man* is dit voorjaar op een glorieuze wijze onzichtbaar gebleven. Deze plannen we nu opnieuw in het voorjaar van 2023.

Maar verder voorzien wij geen grote koerswijzigingen. Wij realiseren ons misschien nog iets meer welke kracht er schuilt in onze activiteiten buiten de theaters. Zo verwachten we ook in dit Corona jaar nog heel veel basisscholieren te bereiken met onze edities van de *Driedaagse*. Zelfs nu in mei, juni en juli staan er verschillende gepland. Ook onze projecten blijken een manier om ook onder veranderende omstandigheden toch nog van waarde te blijven als jeugdtheatergezelschap. Onze ervaringen met het streamen van onze voorstellingen waren niet zo overtuigend, dat we daar ook de komende jaren blijvend op inzetten. We koesteren het nagesprek met de leerlingen van het Frits Philips Lyceum na het zien van de stream van (.....) *Een voorstelling die schijnt heeft aan zijn eigen vage titel*, waarin een leerlinge ons er in alle ernst van probeerde te overtuigen dat ze 'echt' was. En we zullen de komende jaren meer investeren in de captaties van ons werk. Maar toch willen wij, ook in de rest van dit kunstenplan, blijven inzetten op een analoge ontmoeting met ons publiek. Onze voorstellingen smeken hierom. In ons activiteitenplan schrijven we:

'Dat wat wij hebben voorbereid, is slechts het halve gesprek. Wij laten ons met liefde 'verstoren'. Wij verwachten 'tegenspraak'. Want pas in dialoog met het publiek krijgt de voorstelling zijn volledige vorm.' Het is juist die 'tegenspraak', die we nu zo ontzettend missen. Waar is het onrustig schuifelen? De wanhopige blikken naar elkaar? Het roepen? Het lachen? Het zuchten? We kunnen niet wachten.

Onze internationale ambities denken we het meest bij te moeten stellen. Wij verwachten dat deze markt zich het traagst zal herstellen. Hier zal het digitale wel een blijvende vorm van

communicatie en overdracht zijn. Gelet op de klimaatproblemen moedigen we deze ontwikkeling in dit geval toe. We hebben dit jaar al gemerkt dat je zelfs vanuit hier digitaal in het buitenland kan repeteren. Wie had dat ooit gedacht. Gelukkig merken we dat de interesse vanuit het buitenland voor ons werk niet is verdwenen. Ook in dit jaar komen er nieuwe verzoeken bij ons binnen. Zo krijgt onze samenwerking met Parkaue in Berlijn steeds meer vorm. Samen met hen bereiden we nu zowel een Berlijnse editie van ons *Liefdesproject* voor, als ook een re-stagement van *Het geheven vingertje*.

Theater Artemis heeft geen enkele moeite gehad om zich te schikken in de maatregelen. De beperkingen, ook in het culturele veld waren wat ons betreft noodzakelijk en proportioneel. We hopen wel dat we straks ook de moed hebben om de maatregelen weer achter ons te laten. Laat het theater als het weer kan vooral ook weer iets worden waar we elkaar af en toe ziek maken. Op meerdere vlakken is het theater voor Theater Artemis de plek voor het collectief omarmde risico. Je kan er van alles oplopen; totale verwarring en ontredning, een hemeltemgend saaie avond, een levensreddend inzicht, buikpijn van het lachen, maar ook de loopneus van je buurman. We kijken er naar uit.